

DAVANT DEL 1er DE MAIG

DECLARACIO DEL COMITÈ EXECUTIU DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Els treballadors i demòcrates dels pobles d'Espanya es preparen per a celebrar una vegada més sota el feixisme la Jornada Internacional dels Treballadors.

La situació actual del nostre país no és, però, la de l'any passat i, menys encara, la d'uns quant anys enrera. Com a conseqüència de la resistència i de la lluita popular, la dictadura feixista del General Franco ha anat afeblint-se i, en apropar-se el Primer de Maig de 1969 es troba en agut procés de descomposició.

L'aixecament de l'estat d'excepció a partir del 25 de març proppassat és, entre altres, signe evident del declivi del règim dictatorial. En decretar al passat mes de gener l'estat d'excepció, els « ultres » franquistes es proposaven reimplantar els mètodes repressius dels anys quaranta, para-

europea a l'ingrés en el Mercat Comú d'una Espanya governada per Franco i als Estats Units redoblà la protesta contra la renovació dels acords ianqui-franquistes i contra la política oficial de protecció al règim feixista espanyol, cosa que determinà un enduriment de les posicions dels negocia-dors nord-americans i una vergonyosa reculada per part dels franquistes, que es disposen a firmar la pròrroga dels convenis en les condicions que convinguin als imperia-listes ianquis. El Vaticà accentuà el seu distanciament del règim momentant Primat d'Espanya al Doctor Enrique i Tarancón i designant cardenals a aquest i a Mon-senyor Tavera, ambdós coneguts com a adversaris de l'immobilisme dictatorial. I si a això s'afegeix el fracàs del cop d'Estat organitzat a la Guinea per l'Embaixador

emprades a fi d'intentar perllongar en la pràctica les condicions de l'estat d'excep-ció.

Una finalitat propagandística de cara a l'exterior inspira així mateix el recent Decret-Llei segons el qual es declara la prescripció de tots els delictes comesos amb anterioritat al 1er d'abril del 1939. Aquesta prescripció només tindria repercussions pràctiques si anés acompanyada de l'Amnistia per als presos polítics — alguns d'ells són des de fa anys a les presons, condemnats per fets, lleis i tribunals que són una derivació de la guerra civil — i de la lliber-tat per a que puguin tornar a Espanya tots els exiliats.

L'intent « ultra » de buidar de transcen-dència veritable les disposicions que aixe-quen l'estat d'excepció i que cancel·len els delictes anteriors a la fi de la guerra civil indica que el Govern dictà amdues mesu-res ben a contracor, cedint a la pressió de l'opinió pública. Però revela també que l'opinió pública, mantenint i accentuant la seva pressió pot fer que les portes de les presons i les fronteres del país siguin ober-tes als presos i exiliats polítics.

Deturar la repressió, treure de les pre-sons els detinguts durant l'estat d'excepció, arrencar una autèntica Amnistia per als presos i exiliats polítics és, actualment, la més urgent de les tasques dels antifran-quistes, de tots els espanyols.

Després del forçat aixecament de l'estat d'excepció, els « ultres » es troben més iso-lats i desprestigiats que mai. La dictadura ha arribat a un grau de descomposició tal que la seva liquidació en un proper esde-venidor pot dependre en gran part de la capacitat dels seus adversaris més repre-sentatius per a oferir al país una alterna-tiva democràtica responsable. Aquesta alter-nativa — que hauria de comprendre l'Am-nistia, el restabliment de les llibertats de-mocràtiques i nacionals i la garantia que el règim futur serà l'expressió de la sobi-rania popular — liquidaria la temença al buit que paralitza amplis sectors d'opinió, galvanitzaria l'entusiasme de les masses populars i acceleraria el procés que, a través de la vaga general del proletariat i de la vaga nacional, ha de posar fi a les for-mes feixistes de poder.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Cata-lunya invita tots els partits i grups polí-tics d'oposició, les organitzacions antifran-quistes de masses, les personalitats repre-sentatives del moviment catòlic progressista i altres entitats o corrents oposades a la dictadura, a participar en el diàleg — ja iniciat — que ha de conduir a l'elaboració d'aquella alternativa democràtica i a la consti-tució dels òrgans encarregats d'orientar i coordinar l'acció cívica i la lluita popu-lar que han de fer-la realitat.

En aquesta situació, la celebració del Pri-
(passa a p. 2)

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Num. 307

Barcelona Abril 1969

2 Pts

litzar les lluites obreres i estudiantils, des-articular el moviment d'oposició, posar ordre entre les seves pròpies hosts. Però com demostraria ben aviat l'experiència aquests objectius eren, al 1969, absoluta-ment inabastables per als « ultres ».

La promulgació de l'estat d'excepció i la repressió desfermada a partir del 24 de gener no assoliren cap dels propòsits pre-visuals pel Govern. Les vagues i lluites obre-res van tenir pel febrer i març una exten-sió i una vigoria molt superiors a les regis-trades en mesos anteriors, i desenes de mi-lers de treballadors van arrencar en aquests dos mesos augmentos de salaris per damunt del límit del 5,9 % establert per les auto-ritats. Les universitats de Madrid i Barce-lona no tornaren a la normalitat malgrat la presència permanent en elles d'import-ants forces policíiques, i les de Saragossa i Bilbao foren tancades en ple estat d'ex-cepció. Per torna, el restabliment de la cen-sura i les mesures repressives — especial-ment les tortures inflingides per la policia als detinguts — provocaren la repulsa més viva, no solament dels antifranquistes, sinó també de moltes persones que encara creien en la possibilitat d'una evolució de-mocràtica del franquisme i que se sentiren pregonament defraudades. Adhuc entre els caps i oficials de les forces armades, entre els jutges i magistrats i altres funcionaris de l'Estat va constatar-se una reacció con-trària a les disposicions governamentals. Aquesta reacció fou particularment extensa i enèrgica en el si de l'Església la qual, sota la pressió del seu sector progressista s'ha distanciat sensiblement del règim en aquest període. El moviment d'oposició, en comptes d'afeblir-se, es desenrotllà i afir-mà.

A l'exterior, el saldo de l'estat d'excepció fou també negatiu per als franquistes. La premsa mundial el condemnà unànime-ment; a les principals ciutats d'Europa es feren manifestacions i mitings en els quals participaren desenes de milers de treballa-dors espanyols i d'amics del poble espa-nyol; creixé l'hostilitat de l'opinió pública

espanyol i alguns polítics reaccionaris del país — el qual ha provocat la ruptura dels lligams que unien Espanya i Guinea i la repulsa unànim dels països africans — hom conclou que durant els dos mesos darrers el franquisme ha sofert una veritable des-feta diplomàtica en la qual ha exercit una influència no petita la proclamació de l'es-tat d'excepció.

Aquest conjunt de conseqüències internes i externes — i no la pretesa fi dels brots subversius arguïda per Fraga — ha deter-minat l'aixecament anticipat de l'estat d'ex-cepció, aixecament que senyala una passa enrera dels « ultres » i un èxit de les for-ces antidictatorials.

No obstant, aquest resultat no pot donar-se per totalment adquirit ja que els « ul-tres » tracten de reduir l'abast de l'aixeca-ment de l'estat d'excepció a un simple gest propagandístic, especialment a Catalunya. Cap dels cent i escaig de detinguts a Bar-celona en els dos darrers mesos han estat posats en llibertat, i la policia prossegueix la seva tasca de persecució d'obrers, estu-diants, sacerdots, intel·lectuals i antifran-quistes en general. Les amenaces i pressions de Fraga mantenen una censura vergonyant damunt de la premsa i és ordenat alhora el tancament de varies editorials progres-sistes. Totes les palanques del poder són

CONCENTRACIO I MANIFESTACIO JOVENIL A LA CARRETERA DE MATADEPERA

Els joves de la C.O.J. de Terrassa han celebrat dins un gran ambient llur III As-semblea General amb una estimulant diada al camp, pels voltants de Matadepera. Allí s'ha discutit de la situació política i fet balanç de les accions juveniles contra l'estat d'excepció.

L'Assemblea decidí, acabada la jornada, retornar a Terrassa en manifestació i així

fou fet als crits de Llibertat! i de Comis-sions Obreres SI! C.N.S., NO! Tres pan-cartes foren enlairades, una d'elles per les noies amb la inscripció Llibertat pels pre-sos! Joventut femenina.

Els manifestants distribuïren centenars de fulles als passants i a la sortida del Cine Imperial, penjant finalment les pancartes als arbres abans de disoldre's.

« ...que les jornades del 30 d'abril i del 1er de Maig enforixin la combativitat i l'organització dels treballadors i de tot el poble... »

(ve de p. 1)

mer de Maig apareix com una oportunitat per a donar nou impuls a la lluita dels treballadors, els estudiants i altres sectors socials per llurs reivindicacions específiques, per a redoblar l'acció popular contra la repressió i per l'Amnistia, per a assenar un nou i puixant cop a la trontollant dictadura.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya recolza plenament la decisió de les Comissions Obreres de celebrar la Festa Internacional dels Treballadors fent del dia 30 d'abril una jornada de lluita reivindicativa, per un augment substancial dels salaris, contra la Llei Sindical de Solís i per un Sindicat de classe, i organitzant, el Primer de Maig, múltiples actes de solidaritat obrera i d'afirmació internacionalista.

Recolzem així mateix la iniciativa de cridar el poble de Barcelona i altres grans ciutats de Catalunya a solidaritzar-se amb les lluites obreres, realitzant, durant la tarda i la nit del 30 d'abril, un boicot als transports públics.

En aquesta i altres accions pot realitzar-se la convergència de la classe obrera, els estudiants i intel·lectuals, amb les amples masses ciutadanes. Per llur part, els camperols han de trobar formes pròpies per a sumar-se a la gran jornada de lluita, que

serà un pas important en el camí de l'aliança de les forces del treball i de la cultura.

D'acord amb les orientacions donades per les Comissions Obreres, la Jornada del 30 d'abril ha de commemorar-se a les empreses mitjançant la celebració d'assemblees i reunions obreres, la colocació a les parets de pancartes o inscripcions, la presentació de plec reivindicactius, la disminució de la producció, la realització de plantes, vagues i altres formes d'acció que els treballadors considerin adients. Això ha de servir per a que, a la sortida del treball, la totalitat o la majoria dels treballadors vagin a peu i en grups cap al centre de cada ciutat o cap als indrets previament assenyalats per les Comissions Obreres de cada empresa, barri o localitat, de manera que entre les 18 i les 22 hores del dia 30 d'abril el boicot als transports públics sigui total, i massives les desfilades i concentracions populars.

Considerem un encert l'orientació donada per les Comissions Obreres per a que el Primer de Maig proper sigui un dia de solidaritat proletària i d'afirmació internacionalista, que els treballadors celebren organitzant sortides col·lectives al camp, manifestacions, reunions i col·loquis en els quals se subratlli el caràcter revolucionari de la data, es divulguin les lluites i reivindicacions obreres i populars, s'exigeixi la llibertat dels

detinguts i l'Amnistia i es recullin cabals per a les famílies dels empresonats i perseguits polítics.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya crida els comunistes i altres combatents revolucionaris, especialment els joves i estudiants, a ser en cada lloc els més entusiastes organitzadors dels actes programats per les Comissions Obreres i a treballar tençament per a que les jornades del 30 d'abril i Primer de Maig enforixin la combativitat i l'organització dels treballadors i de tot el poble amb vistes a les futures batalles per a acabar amb la dictadura, per la democràcia i el socialisme.

Barcelona, 7 d'abril de 1969.

El Comitè Executiu
del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

Estació Pirenenca

De 7 h 00 a 7 h 55; 17, 19, 21 i 25 m.
De 14 h 00 a 15 h 00; 17, 19, 21, 25 m.
De 17 h 00 a 19 h 30; 17, 19, 21 i 25 m.
De 19 h 30 a 0 h 15; 25, 30, 32 i 40 m.

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

PER LA LLIBERTAT DELS DETINGUTS

Al barri de Bufala, de Badalona, hi hagué un abona escampada de fulles i pintada a les parets el 13 de març, contra l'estat d'excepció, reclamant la llibertat de tots els empresonats i condemnant el 5,9 % de barrera als augmentos de salaris.

MANUEL SERRA ANOLL

El company Serra Anoll era un dels nostres militants senzills, abnegats, entregat a la vida del Partit i de la causa del Socialisme que des de ben jove defensava. Es un dels tants que retornà a la pàtria des de l'exili i, a poc, era detingut, processat i condemnat a 8 anys d'empresonament: els seus companys de presó i de lluita no oblidaran el seu perenne optimisme, la seva infadigable activitat, el seu exemple de com hom pot servir sempre al Partit i al Poble, àdhuc en les més adverses circumstàncies.

Des de « Treball » expressem als amics i familiars que l'han acompanyat en els darrers instants el més sentit condol del Partit.

Els incidents sino-soviètics a l'Illa Damansky

NO HI HA ALTRE CAMI QUE LA NEGOCIACIÓ!

En el mes de març passat s'han produït una sèrie d'incidents militars a la frontera sino-soviètica que han alarmat considerablement l'opinió pública mundial i, principalment, els comunistes i els treballadors d'arreu del món.

Aquests incidents han revestit un caràcter dramàtic i han tingut com a conseqüències immediates la mort de dotzenes de soldats i oficials de l'Exèrcit Soviètic i de les forces armades de la República Popular de Xina i l'agreujament de les tensions existents entre els governs de la U.R.S.S. i de la Xina. Les amenaces que s'han creuat d'una part i altra han pres un to d'escalada difícil d'ultrapassar.

La situació creada obliga els comunistes a reflexionar sobre la gravetat dels incidents car ells aprofundeixen la divisió del moviment comunista internacional.

Els militants del Partit Socialista Unificat de Catalunya, conjuntament amb la immensa majoria dels partits comunistes, hem combatut les posicions del Partit Comunista de Xina, que s'ha manifestat contra la política de coexistència pacífica entre els estats capitalistes i socialistes. Aquesta coexistència era i és necessària a tots els estats i pobles del món, tal com Lenin ens ha ensenyat.

Els comunistes catalans hem criticat la política aventurera dels dirigents xinesos, orientada, essencialment, a cercar un xoc frontal entre la U.R.S.S. i els imperialistes americans, xoc que, sense dubte, portaria a una guerra termonuclear la qual, si bé acabaria amb el capitalisme, també destruiria gran nombre de les conquestes del socialisme; hem criticat la política dels dirigents xinesos dirigida a dividir el moviment comunista internacional, els partits comunistes, i entre ells el P.C. d'Espanya i el P.S.U. de Catalunya. I hem manifestat la nostra disconformitat a que des de Pekin es vulgui imposar un centre dirigent al moviment comunista internacional i unes formes de Socialisme que poden resultar adients en aquell país, però que no s'adiuen a les condicions existents als pobles d'Espanya.

Tampoc hem aprovat l'anomenada « revolució cultural », car aquesta ha estat, en la pràctica, la tapadora d'un veritable putx

político-militar amb el qual el grup de Mao ha esbandit la gran majoria del Buró Polític i del Comitè Central, assaltant els llocs de direcció del Partit i de l'Estat.

A l'hora, però, de fixar la nostra actitud sobre uns incidents tan lamentables i en els que s'ha vessat sang de treballadors, pensem que cal fer tots els esforços necessaris per tal d'apaivagar el clima que existeix entre la U.R.S.S. i la Xina Popular.

L'escalada verbal i la renovació d'incidents militars poden portar aquests països socialistes a vorejar la guerra o a la guerra mateixa. Resulta totalment incomprendible pels revolucionaris que hagi d'esclatar una guerra entre països socialistes. No s'ha d'oblidar que les dues grans potències del camp socialista disposen d'un nodrit armament termonuclear i de tot l'arsenal d'armes clàssiques. La conseqüència d'un xoc general seria, sense dubte, per una part, una gran catàstrofe pels pobles soviètic i xinès, per a tot el moviment comunista internacional i els moviments d'alliberació nacional i antiimperialista, i per altra part els únics afavorits d'una tal situació serien els imperialistes.

Per aquestes poderoses raons, els comunistes catalans pensem que cal esgotar totes les possibilitats existents per tal de fer retrocedir aquesta dramàtica perspectiva. Tenim consciència que això no és gens fàcil. Però per això mateix cal redoblar els esforços, cal volcar-nos tots a trobar el camí del diàleg. D'aquí, doncs, que ens pronunciem, decididament, per una solució negociada als problemes que han sorgit entorn de l'Illa Damansky i en tota altra qüestió conflictiva, sigui el que sigui el seu caràcter.

El P.S.U. de Catalunya aprova la nota que el govern de la U.R.S.S. ha adreçat al govern de la República Popular de Xina proposant-li de negociar per tal de resoldre els incidents que comentem i les causes que els han promogut. Només aquest camí pot facilitar una solució que dongui satisfacció a les dues parts i contribueixi a millorar el clima i les tensions que avui existeixen i que tant preocupen a tots els comunistes, als treballadors i homes progressistes de tot el món.

Per les reivindicacions dels treballadors

Prossegueixen — i es multipliquen — les accions obreres per augments de jornal, en recolzament dels projectes de conveni col·lectiu elaborats pels treballadors, en defensa dels companys repressaliats, detinguts o perseguits, en exigència de les llibertats sindicals i democràtiques.

Destaquem en primer lloc el moviment a nivell de les Seccions Socials del Tèxtil i Metall, especialment a Terrassa i Sabadell, les quals han rebutjat públicament, a despit de les coaccions dels verticals, el Conveni interprovincial dels respectius Rams, amant i imposat per aquells a espatlles dels treballadors.

Al Tèxtil, un centenar de representants de les cases Tarbic, Beltran y Serra, Perchas y Aprestos, Viuda Ramon Pujol, Medir,

Hispania, S.F. Vila i Caltex, imposen llur presència en el local de la C.N.S., canten les veritats que es mereixen els Mcrales i Rodriguez, i aproven allí mateix una resolució refusant d'acceptar el Conveni que se'ls

vol imposar. !Volem que es discuteixi sobre la base del document amb les nostres deu mil firmes! exigeixen els treballadors del Tèxtil.

EN DEFENSA DELS COMPANYS REPRESSALIATS

Continua l'acció a MATERIAS INDUSTRIALES per tal d'impedir l'acomiadament de 188 treballadors.

A CARROCERIAS COSTA, els treballadors es planten i obliguen l'empresa a readmetre els 122 obrers acomiadats.

A LA YORKA S.A., la defensa dels vuit companys de treball repressaliats, l'exigència de llur readmissió, va acompanyada

d'un magnífic treball de solidaritat : els obrers, amb llurs col·lectes, passen, ells, la setmanada als companys víctimes de la repressió.

S'han produït aturs i escampada de fulles en defensa de l'obrer Ferreiro, detingut, a la FAESA-MEMPAR. Ferreiro és alliberat als pocs dies.

Els treballadors de PERCHAS y AFRESTOS surten en defensa d'un encarregat sancionat per la direcció, parant un quart d'hora el treball.

Un miler de treballadors de la ROCA han parat en solidaritat i defensa d'un enllaç amenaçat de comiat per l'empresa; també han fet plantes i treball lent a la secció d'esmalteria, en defensa de les reivindicacions.

Un valuós instrument per a l'organització i l'acció de les masses camperoles :

LA COMISSIO COORDINADORA NACIONAL DEL CAMP CATALA

En ple estat d'excepció, el mes de febrer concretament, dos documents elaborats pels homes de la terra han vingut a palesar la creixent incorporació a la lluita antifranquista d'aquest important sector del nostre poble; ens referim a la segona Declaració de la Comissió Coordinadora Nacional del Camp Català i a la Crida d'aquest mateix organisme a tots els pagesos, instant-los a refusar a escala nacional el pagament de la repel·lent quota de la Seguretat Social Agrària.

Les Comissions de Pagesos i Jornalers, tímidament primer, amb dificultats encara avui, però amb seguretat i eficàcia visibles s'han format i s'estan formant en nombrosos pobles de les distintes comarques catalanes.

La creació de la Comissió Coordinadora Nacional del Camp Català és un important pas endavant fet pels homes de la terra en la defensa de llurs interessos i en la seva incorporació a la lluita de masses contra el règim de la dictadura de Franco.

La primera Declaració de la Comissió Coordinadora Nacional del Camp Català expressava un sentiment cada vegada més visible entre la nostra pagesia; « ... Conscients de la nostra responsabilitat, els homes de la terra de les diferents comarques catalanes, hem convingut en la necessitat de defensar amb les nostres pròpies mans els nostres interessos, els quals coincideixen amb els democràtics generals del nostre poble i amb la defensa de les llibertats nacionals de Catalunya... » « ... El camp català — deïa també aquella Declaració — necessita una política agrària totalment diferent que el règim actual no li pot donar... »; organitzant l'acció en defensa de les reivindicacions immediates i de cara a l'esdevenidor, els propis pagesos estan obrint el camí d'aquesta Reforma Agrària que ha de donar la terra al qui la treballa i els mitjans de conrear-la.

Un exemple expressiu d'això n'és la mobilització en curs contra la quota de la Seguretat Social Agrària tal i com està establerta pel règim : els conreadors de Girona estan refusant en bloc el pagament dels rebuts d'aquesta brutal exacció i són també nombrosos els pagesos lleidatans que es neguen a pagar : La Crida del mes de febrer adreçada a tots els pagesos de Catalunya per a que s'incorporin massivament, enèrgicament a aquesta oposició contra la flagrant injustícia fiscal franquista de la qual són víctimes, trobarà sens dubte el ressò que mereix a escala nacional.

Per altra banda, el Programa elaborat per la Comissió Coordinadora Nacional conté en els seus set apartats reivindicacions tals com l'exigència de preus rendables per a tots els productes del camp, ampliació del mercat nacional i prospecció de nous mercats exteriors, reestructuració dels canals de comercialització per tal d'eliminar d'ells als taurons monopolistes, cooperatives del camp democràtiques i regides pels propis pagesos, modificació dels impostos i tributs, i especialment supressió de l'actual sistema de pagament de la quota empresarial de la Seguretat Social Agrària, revisió de la valoració dels líquids imposables, pagament de les terres expropiades al seu valor real i ràpidament, concessió de crèdits barats i a llarg terme salari mínim de 300 pessetes pels jornalers, llibertat d'expressió, d'associació, de reunió, etc., etc.

Aquest programa resumeix sens dubte importants reivindicacions susceptibles de mobilitzar àmplies masses camperoles. Si hi afegim els continuadament renovats motius de protesta que la vida i la dictadura imposen als pagesos, veurem que el terreny està abonat per a les accions de masses a les quals crida la Declaració de la Comissió Nacional del Camp Català. Així, per exemple, les gelades de la matinada del 30 de març que han destruït la totalitat de la collita d'atmetlles de la comarca igualadina — uns deu milions de pessetes, tirant curt —, els recents temporals que han causat danys de consideració en nombrosos punts de la nostra terra, catàstrofes que recauran íntegrament damunt les espatlles dels conreadors i especialment dels petits i mitjans, si no és obligat el Govern, per la mobilització massiva de tots els perjudicats, a indemnitzar com és de llei els pagesos, a donar-los els crèdits necessaris per a refer llurs camps, etc.

Diem, per acabar, que els comunistes no podem sinó saludar i estimular amb tots els mitjans al nostre abast aquesta incorporació activa de la nostra pagesia a la lluita contra la dictadura i per les llibertats democràtiques.

Els treballadors de la ciutat hem de recolzar l'esforç d'organització i de lluita dels pagesos. Una iniciativa que saludem en aquesta via és la que ha tingut aquestes darreres setmanes el Comitè Comarcal de Badalona del P.S.U.C., el qual ha dirigit una fulla als pagesos de tota la comarca cridant-los a manifestar llur oposició a la quota de la Seguretat Social Agrària i a no pagar-la, cridant-los a organitzar les Comissions de Pagesos i Jornalers en cada poble i oferint-los el recolzament dels treballadors badalonins.

VICTORIES OBRERES

Les CALDERERIAS BADALONESAS, després de tres setmanes de treball lent, han hagut de cedir 200 pessetes d'augment a peons i oficials i 75 pessetes als aprenentis. Tota la plantilla havia firmat al peu d'un document reivindicatiu.

A L'AISSONDEL, un augment d'un 10 % previ a la discussió del Conveni, obre clares perspectives de superiors concessions a l'acció reivindicativa dels treballadors.

Victòria a la URALITA : L'empresa, davant l'acció dels treballadors i dels representants de Sardanyola, de Madrid i de Sevilla, reunits per a elaborar el projecte de Conveni Col·lectiu, ha cedit un 10 % d'augment dels jornals.

FEBERSA : L'empresa ha cedit un 6,25 % d'augment. Però és un 12 % que reclamen els treballadors, i la tensió continua.

A RUFO I ROTTIER han arrencat 100 pessetes més després de 15 dies de boicot a les hores extres.

Accions de treball lent, d'assemblees, boicots o plantes diversos, ens són senyalats fins ara pels nostres corresponsals — i estem convençuts que n'hi han molts més — a la Enmasa (Elizalde), a la Icosa, a Alonso Hermanos, a la Simsa, a les Caldererías Masp, a la Enasa, a la Seat — on, a més d'aturs i treball lent en algunes seccions, s'ha fet pintades amb les consignes « No al 5,9 % ! No a l'estat d'excepció ! » —, a La Maquinista, a la Elsa, a la Essesa, a la Fergat (filial de Pirelli), a la Bianchini, a la Plàsmica, a Europeinaje i a Pomegas.

" ELS LOCALS SON NOSTRES ! EXIGIM PODER-LOS USAR ! "

Els treballadors de la Pirelli-Moltex així ho estan fent entendre, vulguin que no, als verticalistes, fent-se donar sales de reunió per a llurs assemblees i reunions, siguin aquestes de fàbrica o amb els representants d'altres fàbriques. I és cert : els locals i tot el que hi ha als sindicats ha sortit de les nostres butxaques ; no podem permetre que ens siguin refusats !

CINC MILIONS D'AJUT AL P.S.U. DE CATALUNYA

LLISTA N° 12

Comarca 15, 35.000 pts.; Comarca 30 N, 21.269 pts.; Comarca 30 S, 19.082 pts.; C.E., 854 pts.; C.C. (Onzena entrega a compte, 3 donatius), 980 pts.; Comitè de Barcelona i col.laboradors (venda de xecs, aportacions personals i 3 donatius), 7.850 pts.; Sector 2 (venda de Christmas, quadres, rifles, aportacions personals i donatius), 22.517 pts.; Sector 3 (aportacions personals), 425 pts.; Capes Mitges (venda de xecs i donatius), 2.808 pts.; Tèxtil (venda de Christmas i aportacions personals), 12.992 pts.; Comissió de Fàbriques (venda de xecs, bons i 7 donatius), 4.975 pts.; Mestres (aportacions personals), 1.500 pts.; Comitè Local de l'Hospitalet (44 donatius), 15.093 pts.

Total llista n° 12 ..... 145.345 pts.
Suma anterior ..... 3.094.914 pts.
Suma i segueix ..... 3.240.259 pts.

ABANS DE CLAUSURAR LA CAMPANYA

Aquests darrers mesos la lluita s'ha endurit; els comunistes han complert llur deure de combatents revolucionaris, fent front a la repressió feixista.

A les llistes d'ajut al Partit, caldria afegir desenes de milers de pessetes, esmerçades, directament, en solidaritat a les famílies de patriotes detinguts o perseguits. Saludem aquest doble esforç de moltes organitzacions i militants.

Amb tot, d'ací i d'allà ens arriben notícies

SOLIDARITAT AMB ELS PRESOS I AMB LLURS FAMÍLIES

En una sola setmana, els treballadors d'una empresa de la Construcció han col·lectat, a l'hora de cobrar, extret dels magres jornals d'aquest ram, 2.200 pessetes. Un capataç participà amb cent pessetes.

Un grup d'estudiants de batxillerat confeccionen i venen 300 bitllets. Resultat: 3.000 pessetes d'ajut als presos.

estimuladores d'organitzacions que concentren llur atenció a acomplir el compromís que es van fixar, d'organitzacions que es pot dir que l'han complert ja, com la que constitueixen aquests coratjosos companys de la Comarca 15, en ràpida progressió cap a les 420.000 pessetes... que hores d'ara potser ja tenen.

Cal guiar-se d'aquests exemples, cal descobrir les possibilitats encara no explotades. Per a això, cridem a tots a organitzar reunions per a celebrar el tancament de la Campanya i per a fer un balanç-recollida de diners.

Envieu els fons el més aviat possible al Comitè Central.

CLASSIFICACIO PER ORGANITZACIONS

	Pts.
1. Comarca 30 N	342.485
2. Comarca 15	341.882
3. Comarca 30 S	302.040
4. Grup Bolivar	261.994
5. Comarca 20	185.175
6. Grup Azteca	158.707
7. Ctè de Barna i col.laboradors	132.775
8. Sabadell	105.589
9. Hospitalet	94.610
10. Comarca 10	93.399
11. Badalona	88.381
12. Sector II	86.296
13. Intel·lectuals de Barcelona	73.830
14. Terrassa	68.124
15. Sector I	66.134
16. Baix Ebre	50.365
17. Baix Llobregat	40.106
18. Girona i comarques	31.595
19. Capes Mitges de Barcelona	31.008
20. Lleida i comarques	26.050
21. Grup Democràcia	24.227
22. Comarca 40	24.057
23. Comissió de Fàbriques	24.045
24. Tarragona	23.876
25. Sector III	21.148

CAL OBLIGAR ELS "ULTRES" A CEDIR UNA VEGADA MES

Els « ultres », que han hagut d'aixecar l'estat d'excepció si vols per força, tracten de seguir mantenint llur amenaça repressiva limitant al màxim les derivacions d'aquest aixecament. En el moment d'escriure aquestes línies, els antifranquistes detinguts a Barcelona — i passen de cent — segueixen empresonats. A més, en aquests dies, a la nostra ciutat, a Terrassa, a Tortosa, han estat operades detencions i s'han practicat interrogatoris. Fulles volants posades en circulació a Tortosa denuncien la detenció de l'advocat Fernando Torres, després de l'estat d'excepció i sense justificacions; la revista « Destino » i les agències de premsa estrangeres han publicat la condemna i destitució de Nestor Lujan; de la Presó Provincial de Dones ens arriba la notícia que les detingudes polítiques han estat castigades a cel·les d'isolament... Tot sembla transcórrer com si els « ultres » vulguessin deixar ben sentat que amb estat d'excepció o sense estat d'excepció continuaran l'escalada repressiva.

Fa tres mesos, però, també pensaven que amb la seva mesura feixista assolirien resultats ben diferents als que han aconseguit. I és un fet que en algunes províncies varies desenes d'antifranquistes han estat ja posats en llibertat: Cal obligar els « ultres » a alliberar-los tots! Les condicions polítiques són molt favorables per assolir aquest objectiu. No solament és gran la indignació i la protesta, sinó també la mobilització i les accions en solidaritat amb els detinguts. Al voltant d'aquesta tasca i a Catalunya molt concretament, ¡quants antifranquistes no han donat en aquest setmana llur primer pas, han realitzat llur primera acció contra la dictadura! Milers d'obers a les fàbriques i als barris aporten totes les setmanes la seva contribució a la solidaritat material amb els companys detinguts; famílies que per primera vegada donen acolliment a antifranquistes perseguits per la policia; dones que van a les presons, capellans que recullen milers de pessetes a les parròquies; patrons que expressen llur recolzament amb els treballadors víctimes de la repressió. I quants altres exemples no podrien senyalar-se... Segurament que un dels més interessants, perquè tendeix a anusar i coordinar esforços i iniciatives, és el de la creació de Comissions de Solidaritat. Una extensa xarxa d'aquestes Comissions seria un gran pas en la coordinació i organització d'aquest gran moviment que creix continuament.

El cor de veus que condemnen les tortures de la Brigada Político-Social i la política repressiva de la dictadura és cada vegada més puixant. Treball ha donat ja a conèixer noms de personalitats que s'han pronunciat en aquest sentit, personalitats polítiques, dirigents obrers, advocats, intel·lectuals, capellans... En el moment que els « ultres » acorralats per la protesta nacional i internacional tracten de negar que es practiquen tortures, l'Abat Dom Cassià Maria Just, en unes declaracions fetes a un enviat especial de la televisió alemanya, ha dit amb valentia i dignitat: « Jo he conegut personalment a un que ha estat torturat durant tres setmanes, sense deixar-lo dormir, penjat de cap per avall, amenaçat des d'un tercer pis de tallar-li la corda de la qual penjava. D'això jo puc donar-ne fe, conec la persona, he parlat amb ell i he vist les senyals de la tortura en el seu cos... »

Davant de declaracions com aquesta, després del document de les 1.500 signatures denunciant les tortures i del que circula ara exigint una autèntica amnistia per als presos i exiliats polítics, després de tota la campanya nacional que s'està duent a terme, no és possible de concebir la lluita contra la política repressiva del règim d'altra manera que com una lluita molt unida, amplíssima, oberta. L'experiència d'aquests dos mesos d'estat d'excepció és que l'ajuda als repressaliats i la denúncia de les pràctiques policiaques, lluny de « clandestinitzar-se », ha brollat amb més força a la superfície, ha guanyat valuoses adhesions, s'ha col·locat en el centre de molts estaments conseguint resultats superiors als coneguts fins ara.

La derrota política que representa l'aixecament de l'estat d'excepció per als « ultres » és un estímul per a tots aquells que d'una o altra manera hem unit els esforços, independentment de les nostres idees polítiques o creències religioses, fent front a l'ofensiva repressiva. Però no podem desmobilitzar-nos mentre romanguin a la presó centenars d'antifranquistes, de companys, de germans nostres. Cal alliberar-los, cal exigir la dissolució de la Brigada Político-Social, la dissolució dels tribunals militars d'excepció. Cal exigir una autèntica Amnistia i no la burla d'això que acaben de promulgar. Aquesta és la tasca més urgent del moment en la que tots els demòcrates podem i devem de coincidir.

A LA PRESO DE DONES:

Les detingudes polítiques isolades en cel·les de càstig

La Junta de Disciplina de la Presó de Dones de Barcelona — Director, Administrador, Metge, Capellà, Superiora de les monjes, el mestre — fa mèrits d'esbirro fidel de la dictadura: han imposat un càstig de VINT DIES DE CEL·LES es a dir de vint dies d'isolament, amb privació de passeig al pati, de rebre visita de ningú, de rebre correspondència ni paquets, a Maria Antonia Boter Rafols, Concepció Roig Fronquet, Encarnació Martínez García, Victòria i Rosario Escrich Vital, Maria Assumció P. Borcionero i Maria Olivella, detingudes a cobert de l'estat d'excepció, perquè en conèixer la nova que aquest havia estat aixecat exterioritzaren públicament llur joia entonant cançons populars.

Es una salvatjada més que denunciem indignats: A la picota els torturadors feixistes! Llibertat a les detingudes polítiques, a tots els empresonats per defensar opinions democràtiques!